

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií
PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucí práce)

Práci předložil(a) student(ka): **Jindřich Přívratský**

Název práce: **Americká mírová iniciativa v izraelsko-palestinském konfliktu za vlády George W. Bushe**

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Jindřich Přívratský se ve své bakalářské práci věnuje postupu administrativy George W. Bushe k izraelsko-palestinské otázce. Cílem práce je “odpovědět na otázku, jaké konkrétní příčiny způsobily selhání mírových snah Bushovy administrativy, zejména pak jejího prosazovaného (sic) mírového plánu Road map for peace” (s. 4). Jako hlavní hypotézu práce autor uvádí, že “zásadní roli v tomto neúspěchu hrál přístup George W. Bushe k izraelsko-palestinskému konfliktu a jeho aktérům, který nereflektoval jeho konkrétní dobové podmínky” (s. 4.)

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Práce Jindřicha Přívratského je věnována složitému problému mezinárodních vztahů, na kterém si “vylámal zuby” už ne jeden politik. Práce má poměrně logickou strukturu a autorovi se daří postupně rozplétat spleť různých faktorů, které do americko-izraelsko-palestinského trojúhelníku během prezidentství George W. Bushe vstupovalo. Pro svou analýzu autor používá foreign policy analysis, přičemž se pro zpřehlednění situace soustřeďuje především na kroky prezidenta Bushe, izraelské premiéry a klíčové představitel Palestinské samosprávy. Autor ve své analýze vychází z primárních, tak i sekundárních zdrojů.

Práce se skládá celkem z pěti kapitol, úvodu a závěru. V druhé kapitole autor stručně shrnuje iniciativu Billa Clintona, pro nějž bylo vyřešení izraelsko-palestinského konfliktu jedním z hlavních cílů. Ačkoliv byl Clinton řešení poměrně blízko, komplikovanou vztahovou pavučinu nakonec nezvládl a izraelsko-palestinské vztahy se propadly do tzv. Druhé intifády. V třetí kapitole autor popisuje zahraničně-politická východiska Bushovy administrativy, pro kterého izraelsko-palestinský konflikt nebyl do událostí 11. září 2001 v popředí zájmu. Autor pak sleduje, jak se změna paradigmatu americké zahraniční politiky promítla do přístupu Bílého domu ke konfliktu na Blízkém Východě. Ve čtvrté kapitole pak autor podrobně zkoumá vztahy George W. Bushe s Jásirem Arafatem a Arielem Šaronem a popisuje, jak osobní sympatie a antipatie ovlivnily dynamiku Bushova přístupu k izraelsko-palestinskému konfliktu. Pátá

kapitola je pak věnována samotné cestovní mapě, která měla normalizovat vztahy mezi Izraelem a Palestinou a vést k vytvoření palestinského státu. Již v této fázi se autorovi daří identifikovat některá slabá místa celého plánu, jako byla např. příliš krátká doba implementace.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Po jazykové a formální stránce je práce na velmi dobré úrovni - jak již bylo řečeno výše, text je velmi čtivý a ve všech ohledech splňuje nároky kladené na bakalářské práce.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Autor dochází k závěru, že Bushův zájem o řešení izraelsko-palestinského konfliktu byl spíše okrajový a byl samotným prezidentem vnímán jako prostředek k získání arabské podpory pro válku s terorismem (s. 40). Od toho se také odvíjelo množství politického kapitálu, který byl Bush ochoten do řešení konfliktu investovat - a to je z jeho angažmá prostřednictvím autorova popisu zřejmé. Bushovo černobílé vidění, které rozdělvalo svět na podporovatele terorismu a bojovníky s terorismem, také zásadním způsobem ovlivnilo jeho vnímání obou stran konfliktu - a podle autora vedlo k protěžování izraelské strany na úkor strany palestinské. Klíčovým faktorem, dle autorova závěru, byly také osobní sympatie prezidenta Busha k Arielu Šaronovi. Problematika izraelsko-palestinských vztahů je natolik komplexní, že autor jistě nepostihl všechny faktory, které do snah Bushovy administrativy zasahovaly. V práci např. chybí zmínka o roli AIPAC, jedné z nevlivnějších pro-izraelských lobbistických skupin, stejně jako není jasné, jak na prosazování plánu reagovali další členové Kvartetu. Přesto se domnívám, že se autorovi podařilo úspěšně identifikovat slabá místa a nedostatky plánu, za jehož iniciováním stál především prezident Bush, a tím splnil hlavní cíl své práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- Jakým způsobem ovlivnil přístup Izraele a Palestinské samosprávy mírovému plánu vpád USA do Iráku v roce 2003?
- Jakou roli v celém procesu sehráli další členové Kvartetu?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(A-F):

Práce Jindřicha Přívratského splňuje nároky kladené na bakalářské práce, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Datum: 26. května 2020

Podpis: Jana Sehnálková

Pozn.: Hodnocení pište k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.